



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

**Prophetia Apocalyptic S. Joannis Apostoli**

**Kircher, Heinrich**

**Coloniæ Agrippinæ, 1676**

§. II. De Lapidibus pretiosis 4. sequentium Fundamentorum.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-39100**

præterea soli gemmarum, contuitu, oculos implet, nec satiant: quin & ab intentione alia (id est alio intentiore intuitu) obscurata, aspectu Smaragdi recreatur acies: scalpentibusque gemmas non alia gravior oculorum refectio est, ita viridi lenitate lassitudinem mulcent. addit, aquis ipsis esse translucidiores: ad crassitudinem sui (id est præterquam quodd crassi sint) facilitate translucida, quod etiam in aquis non sit. & servire pro speculo: Eadem, qua specula, ratione supini imagines rerum reddunt: Nero Princeps, gladiorum pugnas spectabat Smaragdo. narrat de sepulchro in Cypro: ferunt in ea insulâ tumulo Reguli Hermia, iuxta cerasias, marmoreo Leoni fuisse inditos oculos ex smaragdis uaradianibus etiam in gurgitem, ut territi instrumenta refugerent thyani, diu mirantibus novitatem

piscatoribus donec mutavere oculis gemmas. Hæc Plinius. Observat S. Epiphanius saporem Smaragdis esse amarum & acerbum. alii, etiam affinitatem eis cum ære ac duritiam ob quam non lædatur; vel ut loquitur Plinius, neque a vulnerari. constat esse amuletum contra venena.

Quid æquè viret atque Articulus quartus, de Passione Domini, crucifixione, & morte? quid tamen oculos contemplantium implet, nec satiat vident? quod speculum translucentius pœnitentiæ pro humano genere, virtutum Christi, attributorum divinorum? fortis ut mors, illa patientis dilectio, dura ut infernus æmulatio! quid tamen amarum? & medium contra venena libidinis? æneo serpenti comparatum.

## §. II.

## De Lapidibus pretiosis 4. sequentium Fundamentorum.

Articu-  
lus quin-  
tus.

5. **F**undamentum QUINTUM,  
SARDONYX. Gemma sic dicta quod sit candida sicut Onyx, rubea sicut Sardius. Onychi nomen inde quod formam referat unguis humani: nobilissima verò species Onychis est Sardonyx. Hoc est quod Plinius cap. 6. Sardonychas appellatas fuisse scribit à candore in Sarda, hoc est, velut carnibus ungue hominis imposito, & utroque translucido. Innuit hanc gemmam pro sigillis adhibitam placuisse, quoniam, inquit, sola propè gemmarum sculpta ceram non auferrent, id est, quod pro an-

Pars II.

nulo sigillari usurpati non adhæreat ulla cera in signando. Meminit earum quæ excellunt, candore circuli pralucido in ipsis umbonibus (id est in medio gemmæ) nitente, præterea substrato nigerrimi coloris: superficies verò locustarum maris crustis rubentior. Ex his tot coloribus quandam illis tribuit similitudinem Iridis: quedam, inquit, in iis cœlestis arcus anhelatio est. Subdit generatim de Onychi verba hæc: Sudines (Auctor) dicit in gemma esse candorem, unguis humani similitudine: item Chrysolithi colorem, & Sardæ, & Iaspidis, Satyrus (etiam

S

Au-

Auctor.) veram autem Onychem pluri-  
mas variasque cum lacteis Zonis habere  
venas, omnium in transiu colore inenar-  
rabilis, & in unum redemente concentum  
suavitate gratâ.

Quid similius Sardonychi, quam  
Articulus quintus, Descendit ad inferos & resurrexit? instar est unguis ex  
quo Christus deprehenditur homo in-  
teger, qui & descenderit animâ tenuis  
& resurrexit corpore. Candor & ru-  
bor in carne vera luscitatâ (nam Spir-  
itus carnem & ossa non habet; Luc. 24.  
v.39.) colorum & gloriae corporis ine-  
narrabili suavitate & concentu, iris &  
spes de dormientibus, 1. Thess. 4. v.12.  
& gemma obsignatoria prædicationis  
Apostolicæ ac doctrinæ de fide: 1. Cor.  
15. v.14. Si autem Christus non resur-  
rexit, inanis ergo est prædicatio nostra,  
inanis & fides nostra: & v.17. ibidem.

**Articu-  
lus sex-  
tus.**  
6. Fundamentum SEXTUM, SAR-  
DIUS: Plinio, Sarda. Nomen, inquit  
Plinius cap. 7. cum Sardonyche commu-  
nicavit: primi Sardibus repenta: sed  
laudatissima circa Babyloniam. Et mox:  
In India, inquit, argenteis bracteis subli-  
nitur: Indica perlucens: nec nulla translu-  
centium tardius suffuso humore hebetan-  
sur. Ita Plinius. Colorem habet carnis  
humanæ resplendentis & pellucidæ:  
unde & nominatur Carnerina & per  
abusum Cornerina vulgo. accedit  
gaudium; medetur vulneribus (itali-  
ber de gemmis qui est S. Epiphanii E-  
piscopi.) listit sanguinem.

Quæ major communicatio Articu-  
li sexti cum præcedente, sicut Sardii  
cum Sardonyche? Ascensus ad cœlos,  
cum Descensu in inferiores partes ter-  
rae.

Ephes. 4. v.9. & Sessionis ad dexte-  
ram cum Resurrectione? (absit hinc  
Articulorum alia interpunctio: separa-  
tio conjunctorum, & in fine Symboli  
conjunctio separatorum!) quis decor-  
tâm proprius carnis per Ascensionem  
& Sessionem exaltatae? quid tâm ar-  
genteis brachiis sublinitur? dotibus  
gloriosis? vulnera in quantum gau-  
diā & gloriam vertit! sanguinem &  
effusionem omnem stitit; etiam la-  
chrymarum, quæ absterse.

7. Fundamentum SEPTIMUM, Articu-  
CHRYSOLITHUS. quasi diças: au-  
lus septi-  
reus lapis; χρυσός enim græcè aurum, mus,  
λίθος lapidem significat. adeò & solus  
nomen sibi præripit lapidis. Plinius  
Chrysolithos gemmas describit bre-  
vissimè cap. 9. aureo colore translucentes:  
aureo quidem, inquit; ita ut aurum  
ipsum cum iis collatum albescat: ait e-  
nim; Optimæ verò sunt quæ in collatione  
aurum albicare quadam argenti facie  
cogunt: translucentes autem, eò quod  
color ille aureus nihil habeat opaci, sed  
pelluceat instar maris. unde ab aliis  
gemma dicitur coloris partim marini,  
partim aurei. Valet adversus angustias  
pectoris & asthma.

Quis lapis tâm validus quam Arti-  
culus septimus de Judicio? quis tâm  
aureus iis qui diligunt Adventum ejus  
(2. Tim. 4. v.8.?) veniet enim in nube  
quæ est coloris marini: & in fulgore  
aureo ac Majestate. Lapis hic discernit  
inter aurum electum & reprobum (vi-  
vos & mortuos;) in examine judicii  
ejus pallescer quod videbatur aurum  
esse. Stabunti justi in magna constantia  
adversus eos qui se angustiaverunt;

Sap.

Sap. v. i. remedium nunc contra angustiam spiritus gementium; ibidem v. 3.

**Articu-**  
**lus octa-**  
**vus.**

8. *Fundamentum OCTAVUM,*  
PERYLLUS. De his Plinius cap. 5.  
Eandem (quam Smaragdi) multis na-  
turam aut certe similem habere Berylli  
videntur. Probatisimi sunt ex iis, qui vi-  
ridutatem puri maris imitantur. hinc  
etiamnum Italis appellantur Aqua ma-  
rina: tunc ob colorem; glaucum, id  
est qui ex viridi ad cæruleum vergat:  
tunc ob perspicuitatem. Subiungit  
Plinius: *Inde mirè gaudent longitudine*  
*evorum, solisque gemmarum prædicant*  
*qui carere auro malunt!* Vim habet hæc  
gemma ut proficit oculis & gutturi, at-  
que inde arceat defluxiones: animat ad  
pugnam. Paulò antè dixerat Plinius:  
fulgorem ejus augeri expoliendo. po-  
litantur, inquit, omnes sexangulâ figurâ,  
artificum ingenio: quoniam hebescunt

ni color fardus repercuſſu angulorum  
excitetur.

Quid tamen proprium octavo arti-  
culo, de Spiritu sancto? qui appella-  
tionem habet in Scripturis *Aqua viva;*  
Joan. 4. v. 10. & cap. 7. v. 38. & 39. per-  
spicuus, quo noscuntur profunda Dei,  
1. Cor. 2. v. 10. Gentes mirè gaudent,  
quod habetur Act. 13. v. 48. quia (ut  
cum stupore dicitur ibid. cap. 10. v.  
45.) *gratia Spiritus sancti effusa est tamen*  
*longè usque ad extremum terræ,* qui  
sunt Indi. *donum Dei* est, quod depræ-  
dicatur Act. 8. v. 19. & 20. non possideri  
auro, simoniacè: singulare oculis per  
donum intellectus, & gutturi per do-  
num linguarum, animat & dirigit in  
pugna spirituali, concupiscente carne  
adversus spiritum & spiritu adversus  
carnem. amat excitari fulgorem suum  
expolitione & actu super-naturali, Ex-  
ercitiis (quæ vocant) spiritualibus.

### §. III.

#### *De lapidibus pretiosis reliquorum 4. Fundamentorum.*

**Articu-**  
**lus no-**  
**nus.**

9. *Fundamentum NONUM, TO-*  
PAZIUS: Plinius caput octa-  
vum sic incipit: *Egregia etiamnum To-*  
*pazio gloria est suo virenti genere.* San-  
cto Ambrosio (in illa verba psalmi 118.  
v. 127. super aurum & topazion) *pul-*  
*cherrimus & mirabilis quem dives Regi-*  
*na mirata sit.* narraverat de Berenice,  
matre Regis Ptolomæi II. *illam quam-*  
*vis regalibus ornamenti abundaret, su-*  
*pra modum tamen colore ejus stupefa-*  
*ctam, elaborasse ut dintius species tamen*

*pretiosi lapidis non lateret.* gemma est  
tota diaphana: & maxima seu, ut Plinius loquitur, *amplissima gemmarum.*  
*resplendentis similis,* ait S. Ambros. l. c.  
*maxime cum Solis radiis percuditur.* ad-  
dit de Topazio: *naturâ hujusmodi, ut se*  
*polire & levigare eum vellis, afferetur*  
*magis, rationem dat:* *Est autem quo-*  
*dam genitali opere naturæ euglyphus,*  
*hoc est, bene figurabilis.* Hæc Ambro-  
sius. & paulò antè: *Duorum colorum*  
*est in hoc lapide ρρωτος hoc est quadam*

S 2 tempe-